

یادداشت

کاندیداهای وابسته در جلد مستقل! صادق کار

بنا به گزارش رسانه‌های داخلی تا پایان روز جمعه ۳۰۴ نفر برای شرکت در انتخابات فرمایشی رژیم کاندیدا شده‌اند و احتمال می‌رود که در یک روز مانده به پایان نامنویسی شمار دیگری نیز بر کاندیداها افزوده شود. از اسامی و تعدد نامزدها چنین برمی‌آید که بلبشوی عجیب و غریبی که چندان هم بی‌شبهت به وضعیت رژیم نیست در میان کاندیداها ساری و جاری است.

تعدد نامزدها و همچنین سخنانی که بین شان ردوبدل می‌شود گویای شکاف ژرف و بی‌سابقه‌ای است که بین جریان‌های درون قدرت بوجود آمده است.

شکافهای درونی در هر دو جناح به قدری عمیق اند که هیچ کدامشان نتوانسته‌اند بر سر یک یا دو کاندیدا با هم کنار بیایند. هر کدام از جناح‌ها با بیشتر از ده کاندید شاخص خودشان وارد انتخابات شده‌اند. به میدان آمدن صدها نامزد به هر جهت نوعی دهن کجی به تحریم‌کنندگان و در جهت گرم کردن تنور انتخابات هم هست و ممکن است سازماندهی شده و بخشی از مهندسی انتخابات باشد. نتیجه این انتخابات به هر روی هرچه باشد دشواریهای تازه‌ای را برای رژیم در پی خواهد داشت که رفع آنها با شیوه‌های تاکنونی میسر نیست.

با وجود اینکه هیچ یک از کاندیداهای سپاهی شانس چندانی در این انتخابات ندارند، با این همه هر نامزدی که از بین کاندیداها به ریاست جمهوری برگزیده شود، حاکم واقعی کشور، همچنان تا باقی‌ماندن خامنه‌ای در مسند رهبری بیت رهبری و سرداران سپاه و بعد از خامنه‌ای سرداران سپاه خواهند بود و نتیجه انتخابات هر چه که باشد بخودی خود تغییری در این روند بوجود نخواهد آورد!

در حالی که هر کدام از چهره‌های شناخته شده هر دو، جناح ساز خود را می‌زنند و فرصت جویانه تلاش می‌ورزند با فریبکاری خود را با عناوینی چون مستقل، پیرو لیبرال دموکراسی، عدالتخواه و تحول‌خواه... نزد مردم جا بزنند، خود بهتر از هرکس می‌دانند دروغ می‌گویند و تنها نقش هیزم‌کشان تنور استبداد را به عهده دارند. مقصود خامنه‌ای نیز همین است که مردم را با ترفندهای مختلف و بوسیله کاندیداهای مختلف به حوزه‌های رای گیری بکشاند و کاندیدای خاص خودش را از بین آنها برگزیند. بویژه این بار همه تدارکات لازم برای گزینش شخص مورد مراد رهبر و سپاه از پیش آماده شده‌اند.

مفروض به اینکه یکی از این مدعیان هم بتوانند از صافی‌های مختلف به سلامت عبور کنند، نقشی فراتر از روحانی به او نخواهند داد تا بتواند اهداف و برنامه خود را عملی نماید.

هیچ کدام از کاندیداهایی که با ادعای مستقل بودن از رژیم کاندیدا شده‌اند خارج از جناح‌های شریک در قدرت نبوده و نیستند. صریح‌ترین آنها تاج زاده است که هنوز تکلیف اش روشن نشده، هنگام نام‌نویسی پیشاپیش بدون

نام بردن از جنبش ۸۸ و موسوی و کروبی و رهنورد قول داد، در صورت پیشامد وضعیت مشابه مردم را به خیابان فرا نخواهد خواند! با این اوصاف به فرض اینکه ابر و مه و خورشید و فلک دست به دست هم بدهند و تاجزاده را به سلامت از فیلترهای متعدد انتخاباتی بگذرانند و او را بر صندلی ریاست جمهوری بنشانند، در آن صورت مگر چه کار بیشتری از خاتمی از دست تاجزاده ساخته است؟ مگر نه این است که اشکال کار نه از شخص و سلیقه بلکه از ساختار ولایی است؟

ساختار و سیستم حاکم را با انتخابات در چهارچوب سیستم انتخاباتی موجود نه میتوان اصلاح، و نه دگرگون کرد. تاجزاده و همه کسانی که خود را در این انتخابات به قصد انجام اصلاحات نامزد کرده‌اند این واقعیت را خوب می‌دانند. همانگونه که روحانی، خاتمی و سلف‌شان می‌دانستند. بهمین جهت در مورد خیر بودن نیت کاندیداتوری این افراد تردید جدی وجود دارد.

گزینه نخست اول خامنه‌ای در این انتخابات به احتمال زیاد رئیسی جنایتکار است. او اما مشکلی جدی با کاندیداهای دیگر اصولگرایان به غیر از احمدی نژاد ندارد. باری به هر جهت هیچ تفاوتی برای کارگران و زحمتکشان و دیگر شهروندان ندارد که چه کسی بر مسند ریاست جمهوری تکیه زند، یا نماینده مجلس و شوراهای شهر و روستا شود. کارگران و زحمتکشان هوشیارتر از آن هستند، که فریب شعارهای پوپولیستی و عدالتخواهانه و کاذب احمدی نژاد و امثالهم را بخورند!

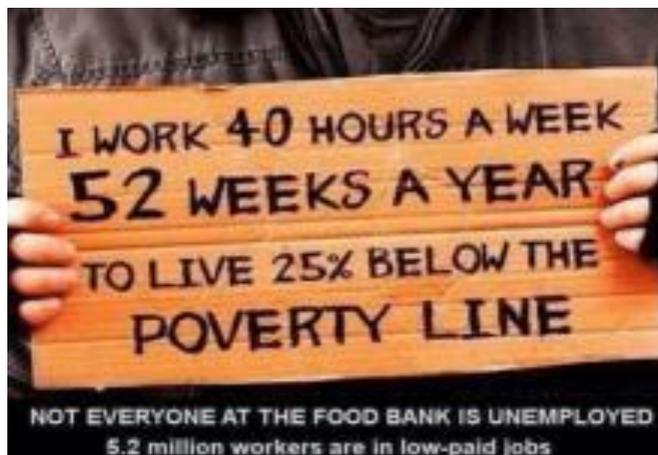

به سرکوب سندیکاها کارگری پایان دهید!

ویروس نابرابری

گزارش ژانویه ۲۰۲۱ سازمان آکسفام بخش سوم

تعمیق نابرابری بین فقرا و ثروتمندان پس از هجوم کرونا

در نخستین سه ماه پس از پاندمی، سقوط بازار بورس منجر به کاهش قابل ملاحظه ارزش سهام، و در نتیجه کاهش ثروت برخی میلیاردرهایی شد، که از زمره بزرگترین سهامداران در این بازار اند. اما این عقبگرد، بسیار موقتی بود. در عرض ۹ ماه، ۱۰۰۰ میلیاردی که تقریباً همگی شان سفیدپوست اند، تمام ثروت از دست رفته شان را بازیافتند. در اثر حمایت بیسابقه دولتها از اقتصاد این افراد، بازار بورس رونق گرفته و ثروت آنان را به بیش از پیشاکرونا افزایش داده است؛ و این در حالی است که اقتصاد واقعی با عمیق ترین رکود در یک قرن گذشته روبرو بوده است. نکته قابل توجه این است که برخلاف این نوبت، در جریان بحران سال ۲۰۰۸، پنج سال طول کشید تا ثروت میلیاردرها به سطح پیش از بحران باز گردد.

در سپتامبر سال ۲۰۲۰، جف بزوس، صاحب شرکت آمازون، می توانست به هر یک از ۸۷۶ هزار کارگر این شرکت بنی به ارزش صدوینچ هزار دلار "هدیه" بدهد، و هنوز همان ثروت پیش از کرونا را داشته باشد.

در سطح جهانی، در فاصله ۱۸ مارس تا ۳۱ دسامبر سال ۲۰۲۰ مقدار سرسام آور ۳/۹ تریلیارد (هر تریلیارد برابر هزارمیلیارد)، یعنی حدود ۵۰ درصد به ثروت میلیاردرها افزوده شد. کل ثروت آنان در حال حاضر برابر ۱۱/۹۵ تریلیارد، یعنی برابر تمام مبلغی است که کشورهای جی ۲۰ در پاسخ به پاندمی کرونا هزینه کرده اند. در همان دوره گفته شده ۵۴۰ میلیارد به ثروت ۱۰ ثروتمندترین میلیاردهای دنیا افزوده شده است.

از پس از پاندمی، به دلیل ممنوعیت مسافرتهاى هوایی عمومی در سطح جهانی، خرید و فروش هواپیماهای شخصی اوج گرفته است. در حالی که، فقط به عنوان مثال، لبنان با خطر فروپاشی اقتصادی مواجه است، فوق ثروتمندان این کشور در تفریحگاه های کوهستانی به گذران مشغول اند. از این کشور تا آن کشور، این فقط ثروتمندان و ثروتمندترینان اند که از پاندمی کمترین آسیب را دیده اند و شاهد سریعترین ترمیم ثروتهاى از دست رفته شان بوده اند. این گروه همچنین بزرگترین پخش کننده کربن و بزرگترین محرک آسیب به آب و هوا و اقلیم است.

این همه در زمانی است که آثار تلخ تخریبی بزرگترین شوک اقتصادی پس از بحران بزرگ (سالهای دهه ۱۹۳۰) آشکار شده، صدهامیلیون انسان شغل خود را از دست داده و با فقر و گرسنگی دست به گریبان اند. امید این بود که این شوک روند تعمیق فقر جهانی را، که طی دو دهه گذشته شاهد بوده ایم، معکوس کند. تخمین زده می شود که در سال ۲۰۲۰ به تعداد کل انسانهایی که در فقر زندگی می کنند، بین ۲۰۰ میلیون تا ۵۰۰ میلیون اضافه شده است. تعداد کسانی که در فقر زندگی می کنند، حتی پس از یک دهه هم به سطح پیش از بحران باز نخواهد گشت.

افزایش ثروت ۱۰ ثروتمندترین افراد دنیا، از پس از پاندمی کرونا تا کنون، برای ساختن واکسن و واکسیناسیون تمام مردم دنیا و برای پیشگیری از سقوط هر کس به دامن فقر در اثر کرونا، کافی است

پاندمی کرونا این واقعیت را آشکار کرد که بیشترین مردم دنیا تنها یک گام با فقر فاصله دارند. این اکثریت با روزی بین ۲ تا ۱۰ دلار زندگی می کنند. آنها در زاغه نشینها "اتاقکی" را برای سکونت خانواده شان اجاره می کنند. پیش از بحران کرونا به هر مشقت به سروسامان دادن به زندگی شان مشغول بودند و شاید امید زندگی بهتری را برای فرزندان شان در دل داشتند. منظورمان آسیب پذیرترین ها نیستند. منظور رانندگان تاکسی، سلمانی ها، کسبه خرد، محافظان ایمنی، نظافتچی ها، آشپزها، کارگران کارخانه، کشاورزان، و صاحبان این دست مشاغل اند. بحران کرونا به ما نشان داد که برای بیشتر انسانها هرگز راه خروجی دائمی از شرایط فقر و ناامنی وجود ندارد. آنچه هست، در بهترین حالت، مفری موقت و شکننده است.

این به سادگی نه عقلانی است، نه اخلاقی و نه اقتصادی که به مشتی میلیارد در اجازه و امکان سودبری چنین هنگفتی از بحران، با وجود و "به یمن" این رنج عظیم انسانی، داده شود. ثروت فزاینده این عده باید به کار مقابله با بحران کرونا گرفته شود، تا زندگی میلیونها انسان نجات یابد و معیشت میلیاردها نفر تأمین گردد.

بیمه بیکاری برای بیکاران!

مبارزه خیابانی نتیجه می دهد!

صادق

کارگران هفت تپه، پس از پنج سال مبارزه نفس گیر و سرفرازانه بی امان، توانستند کارخانه شان را از امید اسدیگی مالک اختلاسگر هفت تپه و حامیان سرسخت و فاسد دولتی او باز ستانند. افزون بر آن کارگران در فراهم کردن زمینه پس گرفتن یک و نیم میلیارد دلار ارز دولتی که در واقع جز اموال مردم است و فراهم کردن زمینه محاکمه اسدیگی و شرکای وی خدمت بزرگی به مردم کردند. کارگران پنج سال مبارزه کردند و بهای سنگینی نیز پرداختند. به زندان افتادند، شکنجه شدند، از کار اخراج شان کردند بلکه دست از مبارزه بردارند و تسلیم شوند، ولی موفق با ساکت کردنشان نگردیدند. سندیکا و شورای مستقل شان را مورد پیگرد پلیسی قرار دادند و رهبران آنها را به زندان انداختند و به جای آنها شوراهای اسلامی دولتی را نشانند، ولی هیچ کدام از این ترندها کارگر نیفتاد. پیروزی امروز آنها نتیجه مبارزه و مقاومت و رهبری و هدایت درست رهبران شان است. هنوز هم تهدیدات علیه آنها پایان نیافته اند. سپیده قلیان از مبارزان حامی شان در زندان به سر میبرد و علی نجاتی یکی از رهبران سندیکای هفت تپه تحت پیگرد قوه قضایی قرار دارد و هنوز با وجود مجرمیت مالکان هفت تپه شمار دیگری از کارگران کارخانه پرونده امنیتی شان بسته نگردیده است.

همین روند در مورد کارگران هپکو هم رخ داده، کارگران هپکو نیز با مبارزه و مقاومت بسیار توانستند سر انجام کارخانه خود را از دست سرمایه دار رانتخوار بیرون بکشند و اکنون اقدامات بسیاری از سوی کارگران برای راه انداختن تولید در کارخانه در جریان است. نمونه های این چنینی کم نیستند. بله مبارزه در سخت ترین حالتها هم نتیجه می دهد.

روز دوشنبه این هفته (۲۰ اردیبهشت)

شمار بزرگی از کارگران رسمی شرکت نفت پس از سالها دوباره با برگزاری یک تجمع خیابانی بزرگ به اعتراض برخاستند و خواستار افزایش دستمزد، بیمه و درمان کارآمد و یک رشته مطالبات صنفی دیگر که بتدریج تعدیل یا از کارگران سلب کرده اند شدند.

چند هفته پیشتر نیز عده ای از کارگران رسمی که شاهد تداوم لگد مال شدن حقوق مکتسبه خود بودند، در مقابل یکی از شرکت های تازه واگذار شده اجتماع مشابهی برپا داشتند. اما چون به خواسته های کارگران در آن توجه لازم نشد، کارگران تصمیم به برگزاری یک تجمع وسیعتر در پایتخت در ۲۰ اردیبهشت گرفتند. کارگران غیر

رسمی و پیمانی نفت و پتروشیمی نیز پیش از عید در حالی که بحث دستمزد در شورادی عالی کار در جریان بود چند بار در مقابل وزارت نفت تجمع و خواهان افزایش دستمزد و استخدام رسمی توسط شرکت نفت شده بودند وجود همین اعتراضات باعث اندکی عقب نشینی عده‌ای از کارفرمایان شد. با این حال عقب نشینی‌ها آنقدر نبود که بتواند کارگران این شرکتها را راضی نموده و آنها را از تداوم مبارزه باز دارد.

ادامه اعتراضات خیابانی کارگران نفت و تجمع آنها در ۲۰ اردیبهشت که از حمایت همکاران قراردادی شان هم برخوردار شد، به نظر می‌رسد اینک در حال ثمر دادن است و برخی از نمایندگان مجلس و مدیران دولتی را بر آن داشته تا به صحنه بیایند و به کارگران وعده رسیدگی به مطالبات شان را بدهند.

در روز سه شنبه همین هفته، یعنی درست یک روز بعد از این تجمع کارگری خبرگزاری ایلنا از قول تویتر رئیس کمیسیون انرژی مجلس خبر از بررسی درخواست افزایش دستمزد کارگران نفت در کمیسیون نام برده داد، همان مقدار افزایش که سر انجام در پایان ماه فروردین برای افزودن به مستمری‌های مورد موافقت قرار گرفت نتیجه مبارزات خود بازنشستگان تامین اجتماعی است.

جان کلام اینکه نتایج به دست آمده از مبارزات خیابانی نشان می‌دهد که مبارزه خیابانی مفیدترین راه نیل توده مردم به خواسته هایشان است. این گونه مبارزه البته مخاطراتی را نیز به همراه دارد. مبارزان خیابانی نیز این را می‌دانند با این همه ریسک ان را می‌پذیرند زیرا خواسته‌هایی که دارند آنها را به این کار وادار می‌کند.

تشکلهای حکومتی در این میان کوشش می‌کنند نتایج مبارزات خیابانی را مصادره کنند، اما موفق نمی‌شوند. هم اکنون نیز آنها تلاش می‌کنند در همدستی با کارفرمایان و مدیران وابسته به دولت این دستاوردها را تخریب کنند. زیرا نمی‌خواهند بگذارند تبدیل به سنت شوند. ولی مبارزات خیابانی مدتی است که به سنت تبدیل شده‌اند و این تحول مبارکی است که رخ نموده است.

خصوصی سازی را متوقف کنید!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

لغو خصوصی سازی هفت تپه مهمترین رویداد کارگری هفته

در این هفته پس از سالها مبارزه بر سر لغو خصوصی سازی در کارخانه نیشکر هفت تپه قوه قضایی با بازگرداندن کارخانه به دولت موافقت کرد. در پی انتشار خبر گرفتن کارخانه از امید اسدیگی و دیگر سهامداران موجی از شادی و سرور بخاطر این پیروزی در میان کارگران به راه افتاد که همچنان ادامه دارد. شادی ناشی از این پیروزی کارگران مبارز و مقاوم در میان کارگران هفت تپه محدود نماند. سایر کارگران و نیروهای مترقی و دمکراتیک نیز همراه با کارگران هفت تپه پیروزی کارگران را پا به پای هم جشن گرفتند و با ارسال پیام های تبریک برای کارگران هفت تپه این پیروزی اولیه را شادباش گفتند. شماری از تحلیلگران در این میان کوشیدند این پیروزی کارگران را به حساب تبلیغات انتخاباتی بگذارند و پیروزی کارگران را به سایه ببرند. با این وصف همه می دانند که بدون مبارزات کارگران پس گرفتن هفت تپه از اسدیگی اختلاسگر و پشتیبانان دولتی وی ممکن نمی شد. با این همه جلوگیری از واگذاری دوباره کارخانه به بخش (خصوصی) مستلزم هوشیاری و تداوم مبارزات کارگران و تحولات سیاسی پیش رو در کشور است.

تجمع کارکنان رسمی نفت مقابل مجلس

کارکنان رسمی نفت در ۲۰ اردیبهشت در مخالفت با کسر مزایای کاری شان در مقابل مجلس تجمع و خواستار پرداخت کامل آنها شدند. کارکنان قراردادی و پیمانی نفت با انتشار بیانیه‌ای هم خواسته های خود را بیان کردند و هم از گردهم آیی آنها حمایت کردند

. این اولین بار در سالهای اخیر است که شمار بزرگی از کارگران رسمی نفت اقدام به اعتراض می کنند. همچنین این اولین بار است که همزمان بخشی از کارگران رسمی و قراردادی و پیمانی مشترکا مبادرت به اقدام مشترک می کنند. انگیزه کارگران رسمی تبدیل شرایط کاری آنهاست. مدتی پیش شرکت محل کار آنها را واگذار کردند و آنها را بدون رسیدگی به حساب شان به حال خودشان رها کردند و فضا را برای تبدیل قرارداد هایشان از رسمی به موقت و از بین بردن مزایای کاری شان فراهم ساختند. (برداشتن محدودیت های حقوقی، تعدیل مدارک کارکنان، رفع مشکل انتقالی کارکنان شرکت های واگذار شده، اجرای صحیح و کامل ماده ۱۱۲، تقویت سازمان بهداشت و درمان نفت، اصلاح اساسنامه صندوق بازنشستگی نفت، ابلاغ و دستور پرداخت هرچه سریعتر وام های مسکن، ودیعه و...، اصلاح قانون مالیات بر درآمد کارکنان نفت، اعمال شایستگی کارکنان بر اساس عدالت و پرداخت در ماه های آغازین، ارتقا مزایای ریالی گرید ۵ درصد به ۱۰ درصد، اجرای کامل مطالبات ایثارگران و عدم بکارگیری افراد مناسب در سمت های مدیریتی و اجرای بندهای معیشتی ماده ۱۰ قانون وظایف و اختیارات

نفت) هستند| کارگران قراردادی نفت نیز خواستار افزایش دستمزد به ۱۲،۵ میلیون تومان ، پایان دادن به کار شرکتهای پیمانکاری و برچیدن مناسبات بی حقوقی در مناطق ویژه اقتصادی هستند. تداوم مبارزات بازنشستگان

در این هفته نیز مبارزات بازنشستگان کارگری با وجود ادعای افزایش حقوق های بازنشستگی و پرداخت افزوده ها از پایان اردیبهشت تداوم یافت. کارگران در این هفته نیز در تهران و مراکز چند استان دیگر مبادرت به اعتراض کردند افزایش مستمری ها، بیمه کامل رایگان، پرداخت وام، پرداخت بدهی های دولت به تامین اجتماعی و مشارکت بازنشستگان در مدیریت تامین اجتماعی ، مهمترین خواسته های بازنشستگان هستند.

تجمع گروهی از کارگران مدت موقت نفت منطقه ویژه پتروشیمی

در روز ۲۲ اردیبهشت شمار دیگری از کارگران قراردادی نفت در منطقه ویژه پتروشیمی در اعتراض به اجرا نشدن طرح طبقه بندی مشاغل، در مقابل ساختمان مدیریت سازمان مناطق ویژه اقتصادی دست به اعتراض زدند و خواستار اجرای طرح طبقه بندی شدند. گفتنی است که افزایش دستمزد در شرکتهای پیمانی قرار بوده از سال گذشته با اجرای طرح طبقه بندی به اجرا گذاشته شود، اما کارفرمایان تا کنون از انجام آن در بیشتر شرکتهای خودداری می کنند. این در حالی است که دستمزد کارگران قراردادی بسیار کمتر از کارگران رسمی است. تجمع فرهنگیان «کارنامه سبز» مقابل مجلس شمار زیادی از فرهنگیان موسوم به کارنامه سبز، از ۱۸ تا ۲۱ اردیبهشت مقابل مجلس دست به تجمع زدند. فرهنگیان که سه روز پیاپی به تجمع شان مقابل مجلس ادامه دادند، خواستار استخدام و جذب در آموزش و پرورش هستند

تا چهارشنبه «کارنامه سبز» مقابل مجلس ادامه دادند. بنا به گزارش ایلنا قبلا

. نایب رئیس کمیسیون آموزش مجلس شورای اسلامی با اشاره به وجود مجوز ۳۳ هزار ردیف استخدامی در آموزش و پرورش، از وزارت آموزش و پرورش خواست که بر اساس «نیاز خود» از پذیرفته شدگان در «آزمون کتبی ماده ۲۸»

استفاده کند. حال کارنامه سبزها می خواهند از فرصت وجود ۳۳ هزار ردیف استخدامی برای اشتغال در این وزارتخانه استفاده کنند

تجمع اپراتورهای شرکتی برق فشار قوی برای افزایش دستمزد و استخدام رسمی

اپراتورهای شرکتی برق فشار قوی غرب کشور در این هفته بار دیگر در کرمانشاه با برگزاری یک تجمع اعتراضی خواستار افزایش دستمزد، رفع تبعیض و استخدام رسمی در شرکت برق شدند اپراتورهای برق که از شهرهای مختلف استانهای کرمانشاه و کردستان مقابل ساختمان برق منطقه ای غرب کشور گرد آمده بودند به خبرنگار ایلنا گفتند: : بخشنامه های مزدی وزارت کار برای ما به خوبی اجرا نمی شود. دستمزد و مزایای مزدی ما نسبت به رسمی ها و قراردادی ها بسیار پایین تر است و در سال جدید افزایش مزدی به درستی برای ما اعمال نشده است. حقوق ما به نسبت تورم و کاری که انجام می دهیم، بسیار پایین است. اپراتورها می گویند: آنچه وزارت نیرو و برق منطقه ای به عنوان حقوق و دستمزد پرسنل به شرکتها پرداخت می کنند، نصیب کارگران نمی شود.

تجمع اعتراضی راهبران مترو در تهران

راهبران مترو در تهران در ۱۵ اردیبهشت با برگزاری یک تجمع اعتراضی در تهران خواستار رسیدگی به درخواست های صنفی خود شدند.

ایلنا به نقل از راهبران مترو که در محل شرکت دست به اعتراض زده بودند نوشت:

راهبران مترو خواهان اعمال حق جذب و سختی کار، قرار گرفتن در اولویت واکسیناسیون، اصلاح عناوین شغلی، اجرای کامل بخشنامه های افزایش دستمزد کارگری مصوب شورای عالی کار، عدم اجرای طرح حذف

راهبر کمکی قطار، اصلاح فرمول و نحوه محاسبه مالیات بر حقوق پرسنل، رفض تبعیض میان کارکنان عملیاتی و پرسنل ستادی، احیا و اجرای دستورالعمل تامین تجهیزات انفرادی راهبران هستند.

تجمع اعتراضی کارگران مترو در شیراز

کارگران پیمانی شرکت متروی شیراز نیز در ۲۱ فروردین به دلیل پرداخت نشدن دستمزدهای سه ماه گذشته شان در این شهر دست به اعتراض زدن و خواستار پرداخت ان شدند.

اعتراض معلمان در استان فارس

شماری از معلمان استان فارس در ۲۱ اردیبهشت در اعتراض به اجرا نشدن کامل رتبه بندی با برگزاری تجمع خواستار اجرای درست رتبه بندی شدند،

اعتصاب کارگران سازه پاد و شالوده در پالایشگاه بید بلند

در ۲۰ فروردین کارگران سازه پاد تهران و شالوده شایان که در پالایشگاه بید بلند بهبهان کار می کنند در اعتراض به خودداری کارفرما از افزایش دستمزدها بر اساس مصوبه قانونی ۳۵ درصدی اعتصاب کرد

ند. تفاوت بین دستمزدی که کارفرما پذیرفته بدهد بیش از یک میلیون کمتر از مزد قانونی است. دستمزد کارگران در سال گذشته با وجود دشواری و سنگینی کار ۴ میلیون تومان بوده است که هم اکنون یک سوم هزینه خانوار کمتر از ۴ نفر است. کارفرما گفته است دستمزد ها را بیش از ۵۰۰ هزار تومان نمی خواهد افزایش دهد. این رقم بسیار کمتر از مزد قانونی است.

گفتنی است که کارگران این شرکتها جوشکار و فنی هستند و باید در گرمای نزدیک به ۵۰ درجه خوزستان کار کنند.

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگزاری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را می توانید در آدرس زیر**

بینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>

دولت باید معاش تهی دستان و آسیب دیدگان

کرونا را تامین کند!